

ವರಿಕುಳಿತು. ಕಲ್ಲು ಹೊಡೆದು ಇಂಗಲು ಮನಸ್ಸು ಬರಲಿಲ್ಲ. ಏನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ತೋಚದೆ ಚಿಂತಾಕ್ರಾಂತರಾದರು. ಮಲ್ಲೇಶ್ವರ ಯಾವುದೇ ಉಪಾಯ ಹೊಣೆಯಲಿಲ್ಲ.

ಬದಾರು ದಿನ ವಾರ ಕಳೆಯಿತು. ಮರಿಯ ಮೈಯ್ಯೆಂಬುದು ಒಣಗಿ ಮೂರೆಚಕ್ಕಳ ಮಾತ್ರ ಖಾಳಿದಿತ್ತು. ಅದರೂ ಅದನ್ನು ಬಿಸಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಕೋತಿ ಹಿಡಿಯುವವರನ್ನು ಕರೆಸಿ ಅದನ್ನು ಬಲೇಹಾಕಿ ಹಿಡಿಸಿದ್ದು. ನಿತ್ಯಾಳ್ಯಂಗಂದಿದ್ದ ಅದು ಸುಮ್ಮೇ ಬಿಧ್ಯುಕೊಂಡಿತು. ಮುಂದಿನ ಎರಡೂ ಕೈಗಳನ್ನು ಬಿಡಿಸಲು ನೋಡಿದರು. ಕೋತಿ ಸತ್ತು ಗಂಟೆಗಳೇ ಉರುಳಿದ್ದರಿಂದ ಕಾಲುಗಳು ಬಗ್ಗಿಸಲಾರದಂತೆ ಸೆಟೆದುಕೊಂಡಿದ್ದವು. ಪಾವಂದಯ್ಯನ ಕಣ್ಣಲ್ಲಿ ಎರಡು ಹನಿ ನೀರು ಚಿಮ್ಮಿತು.

ಅದೇ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಸಂಚಯ ವಾಕಿಗಾಗಿ ಬಂದ ಪ್ರೇ. ಕಾಳೇಶ್ವರ ತೋಟದಲ್ಲಿ ನೇರಿದಿದ್ದ ಜನರನ್ನು ಕಂಡು, ತಮ್ಮ ಮಾತಿಗೆ ನೋಂದು ಪಾವಂದಯ್ಯನವರೇನಾದರೂ ಹೆಚ್ಚುಕೊಂಡಿದ್ದ ಮಾಡಿಕೊಂಡರೇನೇ ಎಂದು ಧಾವಿಸಿಂದರು. ಪಾವಂದಯ್ಯ, ಕಾಳೇಶ್ವರ ಕಣ್ಣಲ್ಲಿ ಕಣ್ಣೆಟ್ಟು ನೋಡಿದಾರರು. ಆದರೆ ಅವರ ಕಣ್ಣಲ್ಲಿದ್ದ ಅರ್ಥತೆಯನ್ನು ಗುರುತಿಸಿದ ಕುಲಪತಿ ಕಾಳೇಶ್ವರೇ, ‘ಲೇಖಿಕನಾದವನಿಗೆ ಮೊದಲು ಹೆಂಗರಳು ಇರಬೇಕು... ಅಂಥ ಮಾನವೀಯತೆಯ ಸೇಳಕು ಈಗ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಅನುರಂಜಿದೆ... ಇನ್ನು ನೀವು ಲೇಖಿಕರಾಗಬಹುದು...’ ಎಂದು ಬೆಸ್ಸುತಟ್ಟಿ ಅಪ್ಪಣೆ ಕೊಟ್ಟಿವರು, ‘ಆದರೆ, ಕೋತಿಗೌಂದು ದೇವಸ್ಥಾನ ಕಟ್ಟಿಸಬಾರದವ್ಯೇ’ ಎಂದು ಚಟ್ಟಾಕಿ ಹಾರಿಸಿದರು.

ಪಾವಂದಯ್ಯನವರಿಗೆ ಹೇಗೆ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯಿಸಬೇಕೋ ತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲ...

ಕಂನಾಡಿಗಾ ನಾರಾಯಣ

ಶಿವಮೋಗೆಯ ಸರಗಿನ ಗಾಡಿಕೊಪ್ಪೆದವರಾದ ಕಂನಾಡಿಗಾ, ಶಿವಮೋಗ್ರ, ಭದ್ರಾವತಿ, ದಾವಣಿಗೆ, ಮೈಸೂರು, ಹಾಗೂ ಅಣ್ಣಮಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಪಡೆದಿದ್ದಾರೆ.

‘ಮಂಡಲ’, ‘...ಕಪ್ಪೆ ರಂದ್ರ’, ‘ಹೆಸಿರು ಕರ್ಕೆನ ಹುಡುಗಿ’, ‘ನರವಿಂಧ್ಯ’, ‘ತಲ್ಲಣದ ಆಕ್ಷಣಿ...’, ‘ಜೀ ಗಾಂಧಿ...’ ಅವರ ಕಥಾ ಸಂಕಲನಗಳು. ‘ತುಂಗಿಯ ತಳಮಳ’, ‘ಹಾಲು ಮಾರುವ ಹುಡುಗಿ’, ‘ಬಿಂಂಕ್ ಮೈಸ್ ಆರ್ ನೈಸ್’ ಅಯ್ದು ಕಥೆಗಳ ಹಾಗೂ ‘ಕಂನಾ ಕಥೆಗಳು’, ‘ಹೆಸಿರು ಬೆಟ್ಟ’ ಈವರೆಗಿನ ಕಥೆಗಳ ಸಂಕಲನಗಳಾಗಿವೆ.

‘ಕಾಂಡ’, ‘ದ್ವಾಪರ’, ‘ಅಕಾಶ’, ‘ಭೂಮಿ’ ಪ್ರಕಟಿತ ಕಾದಂಬರಿಗಳು. ‘ಹುಲೀಯ ಹೆಜ್ಜೆ’ (ಕಾದಂಬರಿ), ‘ಅನೆ ಬಂಹೋಂದಾನೆ’, ‘ನವಿಲು ಗರಿ’ (ಕಥೆಗಳು)ಗಳನ್ನು ಮತ್ತೆಳಿಗಾಗಿ ರಚಿಸಿದ್ದಾರೆ. ‘ರಾಜ್ಯ ಲೆಕ್ಕಪತ್ರ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಲೆಕ್ಕಾದಿಕ್ಕೆರಾಗಿರುವ ಕಂನಾಡಿಗಾ ಪ್ರಸ್ತುತ ‘ಬೆಂಗಳೂರು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಪ್ರಾಧಿಕಾರ’ದಲ್ಲಿ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅವರ ಬರಹಗಳು ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಭಾಷೆಗೆ ಅನುವಾದಗೊಂಡಿವೆ.